

31991L0680

31.12.1991.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 376/1

PADOMES DIREKTĪVA
(1991. gada 16. decembris),
kas papildina pievienotās vērtības nodokļu kopējo sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā atcelt
fiskālās robežas

(91/680/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 99. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Līguma 8.a pants definē iekšējo tirgu kā telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte;

tā kā iekšējā tirgus izveide prasa likvidēt fiskālās robežas starp dalībvalstīm un tā kā tālab tirdzniecībā starp dalībvalstīm pilnīgi jāatceļ nodokļu uzlikšana importam un eksporta atbrīvošana no nodokļiem;

tā kā visos darījumos starp dalībvalstīm no 1993. gada 1. janvāra fiskālā kontrole pie iekšējām robežām būs pilnīgi atcelta;

tā kā nodokļu uzlikšana importam un eksporta atbrīvošana no nodokļiem tādēļ ir jāpiemēro tikai darījumos ar teritorijām, kuras neietilpst pievienotās vērtības nodokļu kopējās sistēmas darbības zonā;

tā kā darījumi, kuri sākušies Monako Firstistē vai Menas salā vai ir tām paredzēti, tomēr jāuzskata par darījumiem, kas sākušies attiecīgi Francijas Republikā vai Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē vai ir tām paredzēti, ņemot vērā tām piemērojamas konvencijas un līgumus;

tā kā, atceļot principu par nodokļu uzlikšanu importam attiecībā starp dalībvalstīm, noteikumi par atbrīvojumu no nodokļiem un noteikumi par beznodokļu summām attiecībā starp dalībvalstīm kļūs lieki; tā kā tādēļ šie noteikumi būtu jāatceļ un atbilstīgi jāpielāgo attiecīgās direktīvas;

tā kā, lai sasniegtu mērķi, kas minēts 1967. gada 11. aprīļa Padomes Pirmās direktīvas ⁽⁴⁾ 4. pantā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Sesto direktīvu 77/388/EEK ⁽⁵⁾, uzliekot nodokļus tirdzniecībā starp dalībvalstīm, jāievēro piegādāto preču un sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalsts nodokļu uzlikšanas princips, Kopienas tirdzniecībā starp nodokļu maksātājiem nepārkāpjot principu, ka ieņēmumiem no pēdējā patērēšanas posmā uzliktajiem nodokļiem būtu jāuzkrājas par labu dalībvalstij, kurā šī pēdējā patērēšana notiek;

tā kā, lai noteiktu galīgo sistēmu, kas īstenos dalībvalstu starpā piegādāto preču un pakalpojumu pievienotās vērtības nodokļu

⁽¹⁾ OV C 252, 22.9.1987., 2. lpp.;
 OV C 176, 17.7.1990., 8. lpp. un
 OV C 131, 22.5.1991., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 324, 24.12.1990., 97. lpp.

⁽³⁾ OV C 237, 12.9.1988., 19. lpp.;
 OV C 332, 31.12.1990., 121. lpp.

⁽⁴⁾ OV 71, 14.4.1967., 1301./67. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

kopējās sistēmas mērķus, tomēr ir vajadzīgi apstākļi, ko pilnībā nevar radīt līdz 1992. gada 31. decembrim;

tā kā tādēļ būtu jārada noteikumi pārejas posmam, kas sāksies 1993. gada 1. janvārī un turpināsies tikmēr, kamēr būs īstenoti noteikumi, kas paredzēti, lai atvieglotu pāreju uz galīgo nodokļu uzlikšanas sistēmu tirdzniecībā starp dalībvalstīm, kas paliek vidēji tāls mērķis;

tā kā pārejas posmā Kopienas iekšējiem darījumiem, ko veic nodokļu maksātāji, kuri nav no nodokļiem atbrīvotas personas, būtu jāuzliek nodokļi galamērķa dalībvalstīs saskaņā ar šo dalībvalstu likmēm un noteikumiem;

tā kā noteiktas vērtības pirkumiem Kopienas iekšienē, ko izdara no nodokļiem atbrīvotas personas vai juridiskas personas, kas nav nodokļu maksātājas, un jaunu satiksmes līdzekļu pārdošanai pēc kataloga un piegādei Kopienas iekšienē privātpersonām vai no nodokļiem atbrīvotām organizācijām vai organizācijām, kas nav nodokļu maksātājas, arī ir jāuzliek nodokļi; pārejas posmā nodokļu uzlikšana jāveic galamērķa dalībvalstīs saskaņā ar šo dalībvalstu likmēm un noteikumiem, tādēļ ka šādi darījumi var radīt ievērojamus traucējumus konkurencē starp dalībvalstīm, ja nav īpašu noteikumu;

tā kā nepieciešamība samazināt administratīvās un statistiskās formalitātes uzņēmumiem, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, ir jāsaņā ar efektīvu kontroles pasākumu ieviešanu un vajadzību uzturēt Kopienas statistikas dokumentu kvalitāti gan ekonomikas, gan nodokļu jomā;

tā kā nodokļu uzlikšanā Kopienas iekšējā tirdzniecībā ir jāizmanto pārejas posma iespēja veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārvarētu gan sociālo reakciju ietekmētajās nozarēs, gan reģionu grūtības, jo īpaši pierobežas apgabalos, ko varētu izraisīt nodokļu uzlikšana importam un eksporta atbrīvošana no nodokļiem tirdzniecībā starp dalībvalstīm; tā kā līdz 1999. gada 30. jūnijam dalībvalstīm tādēļ būtu jāļauj atbrīvot no nodokļiem preču piegādes, ko noteiktā daudzumā veic beznodokļu veikali, kas saistīti ar gaisa un jūras satiksmi starp dalībvalstīm;

tā kā pārejas posma pasākumi stājas spēkā uz četriem gadiem un tos atbilstīgi piemēros līdz 1996. gada 31. decembrim; tā kā tos aizstās ar nodokļu uzlikšanas galīgo sistēmu tirdzniecībā starp dalībvalstīm, kas pamatojas uz principu par nodokļu uzlikšanu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī, tādējādi sasniedzot mērķi, kas minēti 1967. gada 11. aprīļa Padomes Pirmās direktīvas 4. pantā;

tā kā šajā sakarā Komisija līdz 1994. gada 31. decembrim ziņos Padomei par pārejas pasākumu darbību un sniegs priekšlikumus par nodokļu uzlikšanas galīgo sistēmu tirdzniecībā starp dalībvalstīm; tā kā, uzskatot, ka nosacījumi pārejai uz galīgo sistēmu ir radīti, Padome līdz 1995. gada 31. decembrim izlems par pasākumiem, kas vajadzīgi, lai galīgā sistēma stātos spēkā un

darbotos, pārejas pasākumiem automātiski turpinoties, līdz stāties spēkā galīgā sistēma un noteikti tikmēr, kamēr Padome būs pieņēmusi lēmumu par galīgo sistēmu;

tā kā atbilstīgi būtu jāgroza Direktīva 77/388/EEK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/465/EEK ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 77/388/EEK groza šādi.

1. Direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

1. Šajā direktīvā:

— “dalībvalsts teritorija” nozīmē valsts teritoriju, kas attiecībā uz katru dalībvalsti ir noteikta 2. un 3. punktā,

— “Kopiena” un “Kopienas teritorija” nozīmē dalībvalstu teritoriju, kas attiecībā uz katru dalībvalsti ir noteikta 2. un 3. punktā,

— “trešā teritorija” un “trešā valsts” nozīmē jebkuru teritoriju, kas nav 2. un 3. punktā noteiktā dalībvalsts teritorija.

2. Šajā direktīvā “valsts teritorija” ir apgabals, kurā piemēro Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, kā attiecībā uz katru dalībvalsti ir noteikts 227. pantā.

3. Valsts teritorijā neiekļauj šādas atsevišķu dalībvalstu teritorijas:

— Vācijas Federatīvā Republikā:

Helgolandes sala,

Bizingenas teritorija,

— Spānijas Karalistē:

Seuta,

Melilja,

— Itālijas Republikā:

Livinjo,

Kampione d'Italia,

Lugāno ezera Itālijas ūdeņi.

⁽¹⁾ OV L 226, 3.8.1989., 21. lpp.

Arī šādas atsevišķu dalībvalstu teritorijas neiekļauj valsts teritorijā:

— Spānijas Karalistē:

Kanāriju salas,

— Francijas Republikā:

aizjūras departamenti,

— Grieķijas Republikā:

Άγιο Όρος.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka darījumus:

— kas sākušies Monako firstistē vai tai paredzēti, uzskatītu par darījumiem, kas sākušies Francijas Republikā vai tai paredzēti,

— kas sākušies Menas salā vai tai paredzēti, uzskatītu par darījumiem, kas sākušies Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē vai tai paredzēti.

5. Ja Komisija uzskata, ka 3. un 4. punktā izklāstītie noteikumi vairs nav pamatoti, īpaši attiecībā uz godīgu konkurenci vai pašu resursiem, tā iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.”

2. Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

Imports

1. “Preču imports” nozīmē:

a) tādu preču ieviešanu Kopienā, kas neatbilst Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 9. un 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, vai tādu preču ieviešanu, uz kurām attiecas Eiropas Oglu un tērauda kopienas dibināšanas līgums un kuras nav brīvā apgrozībā;

b) preču ieviešanu Kopienā no teritorijas, kas norādīta 3. panta 3. punkta otrajā daļā, vai no Normandijas salām.

2. Preču importēšanas vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās ievie Kopienā.

3. Neatkarīgi no 2. punkta, ja, ieviedot Kopienā preces, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā, uz tām attiecas kāds no 16. panta 1. punkta B daļā minētajiem režīmiem, pagaidu importa režīms ar pilnīgu atbrīvojumu no ievadomuitas nodokļa vai ārējā tranzīta režīms, šādu preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā uz tām beidz attiekties šie režīmi.

Līdzīgi, ja, ieviedot Kopienā preces, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, uz tām attiecas Kopienas iekšējā tranzīta procedūra, kas paredzēta 33.a panta 1. punkta b) apakšpunktā, importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā šo procedūru beidz piemērot.”

3. Direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā “valstī, kas nav” aizstāj ar “dalībvalstī, kas nav” un “dalībvalsts, kurā preces ievie” aizstāj ar “dalībvalsts, kuras teritorijā veic uzstādīšanu vai montāžu”.

4. Direktīvas 8. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) ja preces piegādā ar kuģi, lidmašīnu vai vilcienu, transportēšanas laikā, kuras sākumpunkts un galamērķis ir Kopienas teritorijā: vieta, kur preces atrodas transporta izbraukšanas laikā.”

5. Direktīvas 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, ja preču partijas vai transporta nosūtīšanas vieta ir trešā teritorijā, tad uzskata, ka vieta, kur preces piegādā importētājs, kas definēts 21. panta 2. punktā, un jebkura turpmāka piegāžu vieta ir preču importēšanas dalībvalstī.”

6. Direktīvas 10. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Nodokļus var uzlikt un sākt iekasēt, ja preces importē. Ja, ieviedot Kopienā, uz precēm attiecas viens no pasākumiem, kas minēti 7. panta 3. punktā, darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sākt iekasēt tikai tad, ja uz precēm vairs neattiecas šie pasākumi.

Tomēr, ja uz ievestām precēm attiecas muitas nodokļa, lauksaimniecības nodokļa vai līdzīgas iedarbības maksājumi, kas noteikti atbilstīgi kopējai politikai, tad darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sākt iekasēt, ja ir jāmaksā šie Kopienas nodokļi un tos var sākt iekasēt.

Ja uz ievestām precēm neattiecas neviena no šīm Kopienas nodokļiem, tas saistībā ar to, kad notiek darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, un kad tos var sākt iekasēt, dalībvalstis piemēro spēkā esošos muitas nodokļu noteikumus.”

7. Direktīvas 11. panta B daļā:

— 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ar nodokļiem apliekamā summa ir muitas vērtība, kas noteikta saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem.”

— 2. punktu svīturo.

8. Direktīvas 11. panta B daļas 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ar nodokļiem apliekamā summā, ja tas vēl nav izdarīts, ieskaita:

a) nodokļus un citus maksājumus, kas jākārto ārpus importētājas dalībvalsts un tos, kas jākārto importētājas dalībvalsts teritorijā, izņemot iekasējamo pievienotās vērtības nodokli;

b) papildu izdevumus, piemēram, komisijas, iepakojšanas, transporta un apdrošināšanas izmaksas, kas radušās līdz pirmajam ceļamērķim importētājas dalībvalsts teritorijā.

“Pirmais ceļamērķis” nozīmē vietu, kas minēta kravas pavadzīmē vai jebkurā citā dokumentā, ko izmantojot preces ir ievestas importētājā dalībvalstī. Ja tāda norādījuma nav, par pirmo ceļamērķi uzskata pirmo kravas pārkraušanas vietu importētājā dalībvalstī.

Tieši tāpat summā, kurai uzliek nodokļus, dalībvalstis var ieskaitīt iepriekš minētos papildu izdevumus, ja tie radušies, transportējot uz citu ceļamērķi importētājas dalībvalsts teritorijā, ja šī vieta ir zināma, kad notiek darbība, par kuru jāmaksā nodokļi.”

9. Direktīvas 11. panta B daļas 5. punktā pēc vārdiem “uz laiku izvestas” pievieno “no Kopienas”, “ārzemēs” aizstāj ar “ārpus Kopienas” un svīturo “un atpakaļieņemšana nav atbrīvota atbilstīgi 14. panta 1. punkta f) apakšpunkta noteikumiem”.

10. Direktīvas 11. panta C daļas 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ja informācija par summu, kam uzliek nodokļus importējot, ir izteikta nevis tās dalībvalsts valūtā, kur notiek aprēķināšana, bet citā valūtā, tad maiņas kursu nosaka saskaņā ar Kopienas noteikumiem, kas regulē vērtības aprēķinu muitai.

Ja informācija par summu, kurai uzliek nodokļus, darījumā, kas nav importēšana, ir izteikta valūtā, kas nav tās dalībvalsts valūta, kur notiek aprēķināšana, tad piemērojama maiņas kurss ir jaunākais pārdošanas kurss, kas attiecīgās dalībvalsts visreprezentatīvākajā maiņas tirgū vai tirgos reģistrēts laikā, kad nodoklis ir jāiekasē, vai arī kurss, ko šī dalībvalsts, atsaucoties uz minēto vai minētajiem tirgiem, noteikusi saskaņā ar zemāko kursu. Tomēr dažiem no šiem darījumiem vai dažu kategoriju nodokļu maksātājiem dalībvalstis var turpināt piemērot maiņas kursu, kas noteikts saskaņā ar spēkā esošiem Kopienas noteikumiem, kas regulē vērtības aprēķinus muitai.”

11. Direktīvas 14 panta 1. punktā:

— b) apakšpunktu svīturo,

— c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) preces, kas ievestas varbūtējai pārdošanai, kā noteikts Direktīvas 85/362/EEK (*) 29. pantā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/237/EEK (**);

(*) OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp.

(**) OV L 133, 24.5.1990., 91. lpp.”

— d) apakšpunktā svīturo “vai kuras būtu atbildušas šīm prasībām, ja būtu ievestas no trešās valsts” un “vietējā tirgū”,

— e) apakšpunktā svīturo “vai būtu atbildušas šīm prasībām, ja būtu ievestas no trešās valsts”,

— f) apakšpunktu svīturo,

— g) apakšpunktā svīturo “vai kas būtu atbildušas šīm prasībām, ja būtu ievestas no trešās valsts”.

12. Direktīvas 15. panta virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Atbrīvojums eksportam no Kopienas un līdzīgiem darījumiem, kā arī starptautiskam transportam”

13. Direktīvas 15. panta 1. un 2. punktā vārdus “ārpus valsts teritorijas, kas noteikta 3. pantā” aizstāj ar vārdiem “ārpus Kopienas”.

14. Direktīvas 15. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Pakalpojumu sniegšana, ko veido darbs ar kustamu īpašumu, kas iegādāts vai ievests šāda darba veikšanai Kopienas teritorijā un ko no Kopienas nosūtījusi vai transportējusi pakalpojumu sniedzēja persona vai klients, ja tas ir reģistrēts trešā valstī, vai cita persona, kas rīkojas viena vai otra vārdā.”

15. Direktīvas 15. panta 10. punkta pirmajai daļai pievieno šādu ievilkumu:

“— citai dalībvalstij un paredzēti bruņotajiem spēkiem, kas pieder jebkurai dalībvalstij, kas ir Ziemeļatlantijas Līguma dalībniece, bet nav pati galamērķa dalībvalsts, lai tos izmantotu šie bruņotie spēki vai to civilais personāls vai lai apgādātu to koptgaldu vai lauka virtuvi, kad šādi bruņotie spēki piedalās kopīgos aizsardzības pasākumos.”

16. Direktīvas 15. panta 10. punkta otrajā daļā vārdus “saskaņā ar noteikumiem un ierobežojumiem, ko noteikušas dalībvalstis” aizstāj ar vārdiem “saskaņā ar noteikumiem un ierobežojumiem, ko noteikusi uzņēmēja dalībvalsts.”
17. Direktīvas 15. panta 12. punktā pēc vārdiem “kuras eksportē šīs preces” pievieno “no Kopienas” un “ārzemēs” aizstāj ar “ārpus Kopienas”.
18. Direktīvas 15. panta 13. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “13. Pakalpojumu sniegšana, ieskaitot transportu un palīgdarījumus, bet izņemot pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvoti no nodokļiem atbilstīgi 13. pantam, ja tie ir tieši saistīti:
- ar preču ārējo tranzītu vai eksportu no Kopienas vai ar preču importu, kas atbilst 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta vai 16. panta 1. punkta A daļas prasībām,
 - ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām precēm, uz kurām attiecas Kopienas iekšēja tranzīta procedūra, kas paredzēta 33.a panta 1. punkta b) apakšpunktā.”
19. Direktīvas 15. panta 14. punktā vārdus “ārpus valsts teritorijas, kas noteikta 3. pantā” aizstāj ar vārdiem “ārpus Kopienas”.
20. Direktīvas 16. panta 1. punktā:
- A daļu aizstāj ar šādu daļu:

“A. Tādu preču ieviešana, kuras paredzēts novietot noliktavās, kas nav muitas noliktavas”,
 - B daļu aizstāj ar šādu daļu:

“B. Tādu preču piegāde, kuras paredzēts:

 - a) uzrādīt muitai un, vajadzības gadījumā, novietot pagaidu glabāšanā;
 - b) novietot brīvā zonā vai brīvā noliktavā;
 - c) novietot muitas noliktavās vai iekšējās apstrādes vietās;
 - d) ielaist teritoriālos ūdeņos:
 - lai iemontētu urbšanas vai ražošanas platformās šādu platformu celtniecībai, remontam, apkopei, pārveidošanai vai aprīkošanai vai lai savienotu šādas urbšanas vai ražošanas platformas ar cietzemi,
 - urbšanas vai ražošanas platformu apgādei ar degvielu un pārtiku;
 - e) novietot noliktavās, kas nav muitas noliktavas.
- Vietas, kas minētas a), b), c) un d) apakšpunktā, ir noteiktas spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos”,
- C daļu aizstāj ar šādu daļu:

“C. Pakalpojumu sniegšana attiecībā uz B daļā minēto preču piegādi”,

- D daļu aizstāj ar šādu daļu:

“D. Preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, kas veikta B daļā uzskaitītajās vietās un atbilst kādam no tajā norādītajiem režīmiem”,
- pievieno šādu E daļu:

“E. Piegādes:

 - 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto preču piegādes, uz kurām vēl arvien attiecas pagaidu importa režīms ar pilnīgu atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļiem vai ārējā tranzīta režīms,
 - 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto preču piegādes, uz kurām vēl arvien attiecas Kopienas iekšējā tranzīta procedūra, kas paredzēta 33.a pantā,

tāpat kā pakalpojumu sniegšana, kas saistīta ar šādām piegādēm.”

21. Direktīvas 28. pantā iekļauj šādu punktu:

“3. a. Līdz Padomes lēmumam, kam atbilstīgi Direktīvas 89/465/EEK (*) 3. pantam ir jāatceļ 3. punktā noteiktie pagaidu izņēmumi, Spānijai ir atļauts atbrīvot no nodokļiem F pielikuma 2. punktā minētos darījumus, kas saistīti ar autoru sniegtajiem pakalpojumiem, un darījumus, kas minēti F pielikuma 23. un 25. punktā.

(*) OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp.”

22. Iekļauj šādu XVIa sadaļu un pantus no 28.a līdz 28.m:

“XVIa SADAĻA

PAGAIDU REŽĪMS NODOKĻU UZLIKŠANAI TIRDZNIECĪBĀ STARP DALĪBVALSTĪM

28.a pants

Darbības joma

1. Pievienotās vērtības nodoklis jāmaksā arī:

 - a) par Kopienas iekšējām preču iegādēm, ko valsts teritorijā par atlīdzību veic nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas, vai juridiska persona, kas nav nodokļu maksātāja, ja pārdevējs ir nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas,

kuram nav tiesību uz 24. pantā noteikto atbrīvojumu un uz kuru neattiecas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā teikumā vai 28.b panta B daļas 1. punktā noteiktais režīms.

Atkāpjoties no apakšpunkta pirmās daļas, pievienotās vērtības nodokli neiekasē par Kopienas iekšējām preču iegādēm (izņemot jaunus transportlīdzekļus un ražojumus, kam uzliekams akcīzes nodoklis), ko veic:

- nodokļu maksātājs ar tiesībām uz 25. pantā noteikto vienotas likmes režīmu, nodokļu maksātājs, kas veic tikai piegādes vai sniedz pakalpojumus, no kuriem nodokļi nav jāatvelk, vai juridiska persona, kas nav nodokļu maksātāja,
- par kopējo summu (bez pievienotās vērtības nodokļa, kas ir jāmaksā vai ir samaksāts dalībvalstī, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas), kas kārtējā kalendārā gadā nav lielāka par summu, ko nosaka dalībvalstis, bet kas nevar būt mazāka par 10 000 ECU ekvivalentu valsts valūtā, un
- ar noteikumu, ka kopējā summa (bez pievienotās vērtības nodokļa, kas ir jāmaksā vai ir samaksāts dalībvalstī, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas) par Kopienas iekšējām preču iegādēm, izņemot jaunus transportlīdzekļus un ražojumus, kam ir uzliekams akcīzes nodoklis, iepriekšējā kalendārā gadā nav bijusi lielāka par otrajā ievilkumā minēto summu.

Dalībvalstis dod tiesības izvēlēties pirmajā daļā noteikto vispārējo režīmu nodokļu maksātājiem un juridiskām personām, kuras nav nodokļu maksātājas, kam atbilstīgi otrajai daļai ir tādas tiesības. Dalībvalstis nosaka sīkākus noteikumus šo izvēles tiesību izmantošanai, kas noteikti attiecas uz diviem kalendāra gadiem;

- b) par Kopienas iekšējām jaunu transportlīdzekļu iegādēm, ko par atlīdzību valstī veic nodokļu maksātāji vai juridiskas personas, kuras nav nodokļu maksātājas, kas atbilst a) apakšpunkta otrajā daļā noteiktajam izņēmumam, vai jebkura cita persona, kas nav nodokļu maksātāja.

2. Šajā sadaļā:

- a) par "transportlīdzekļiem" uzskata: kuģus, kuri ir garāki par 7,5 metriem, lidmašīnas, kuru pacelšanās masa ir lielāka par 1 550 kilogramiem, un sauszemes motorizētus transportlīdzekļus, kuru motora tilpums ir lielāks par 48 kubikcentimetriem vai jauda ir lielāka par 7,2 kilovatiem, kas paredzēti personu vai preču pārvadāšanai, izņemot kuģus un lidmašīnas, kas minētas 15. panta 5. un 6. punktā;

- b) transportlīdzekļus, kas minēti a) apakšpunktā, neuzskata par "jauniem", ja ir ievēroti šādi divi nosacījumi:

- tie ir piegādāti vairāk nekā trīs mēnešus pēc tam, kad tie pirmoreiz laisti darbā,
- tie ir nobraukuši vairāk par 3 000 kilometriem, ja tie ir sauszemes transportlīdzekļi, nopeldējuši vairāk par 100 stundām, ja tie ir kuģi, vai nolidojuši vairāk par 40 stundām, ja tās ir lidmašīnas.

Dalībvalstis izstrādā nosacījumus, saskaņā ar kuriem minētos faktus var uzskatīt par atzītiem.

3. "Kopienas iekšējā preču iegāde" nozīmē iegūt tiesības rīkoties kā īpašniekam ar kustamu materiālu īpašumu, ko personai, kas iegādājusies preces, atsūtījis vai atvedis pārdevējs vai kāds viņa vārdā, vai persona, kas iegādājas preces citai dalībvalstij, nevis tai, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas.

Ja preces, ko iegādājusies juridiska persona, kas nav nodokļu maksātāja, ir nosūtītas vai transportētas no trešās teritorijas, un šī juridiskā persona, kas nav nodokļu maksātāja, tās importējusi citā dalībvalstī, kurā nav nosūtīto vai transportēto preču galapunkts, tad preces uzskata par nosūtītām vai transportētām no dalībvalsts, kurā tās importētas. Šī dalībvalsts atļauj importētājam, kā tas definēts 21. panta 2. punktā, saņemt atpakaļ pievienotās vērtības nodokli, kas samaksāts sakarā ar preču importu, ja importētājs apstiprina, ka nosūtīto vai transportēto preču galapunkta dalībvalstī viņa pirkumam ir bijis uzlikts pievienotās vērtības nodoklis.

4. Jebkuru personu, kas laiku Palaikam piegādā jaunus transportlīdzekļus atbilstīgi 28.c panta A daļā izklāstītajiem noteikumiem, arī uzskata par nodokļu maksātāju.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic piegādi, nodokļu maksātājam dod tiesības uz nodokļu samazinājumu, pamatojoties uz šādiem noteikumiem:

- tiesības uz nodokļu samazinājumu iegūst un tās var izmantot tikai piegādes laikā,
- nodokļu maksātājam atļauj samazināt pievienotās vērtības nodokli, kas ierēķināts transportlīdzekļa pārdošanas cenā vai samaksāts, to importējot vai iegādājoties Kopienas iekšienē, līdz summai, kas nepārsniedz nodokli, kāds tam būtu jāmaksā, ja nebūtu atbrīvojuma.

Dalībvalstis izstrādā sīkākus šo normu īstenošanas noteikumus.

5. Turpmāko uzskata par preču piegādi, kas veikta par maksu:

a) līgumdarba nodošanu citam nodokļu maksātājam, kā tas definēts 5. panta 5. punkta a) apakšpunktā, ko reāli veic dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā klients ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- materiālus, ko izmanto persona, kas uzņēmusies darbu, ir nosūtījis vai transportējis klients vai kāds viņa vārdā no dalībvalsts, kuras teritorijā klients ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim,
- darbu, ko pabeigušas vai samontējušas personas, kas to uzņēmušas, transportē vai nosūta klientam dalībvalstī, kurā klients ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim;

b) preču pārvešanu, ko nodokļu maksātājs veic no sava uzņēmuma uz citu dalībvalsti.

Par pārvestu uz citu dalībvalsti uzskata: jebkuru materiālu īpašumu, ko nodokļu maksātājs vai kāds viņa vārdā nosūtījis vai transportējis ārā no 3. pantā noteiktās teritorijas, bet paliekot Kopienas iekšienē, sava uzņēmuma mērķiem, kas nav mērķi kādam no šiem darījumiem:

- attiecīgo preču piegādei, ko veic nodokļu maksātājs dalībvalsts teritorijā, kurā ir sūtījuma vai transporta galapunkts, atbilstīgi 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā teikumā un 28.b panta B daļas 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem,
- attiecīgo preču piegādei, ko veic nodokļu maksātājs atbilstīgi 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem,
- attiecīgo preču piegādei, ko veic nodokļu maksātājs valsts teritorijā atbilstīgi 15. pantā vai 28.c panta A daļā izklāstītajiem nosacījumiem,
- attiecīgo preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī izpildīta līgumdarba piegādei nodokļu maksātājam atbilstīgi a) apakšpunktā izklāstītajiem noteikumiem,
- pakalpojumu sniegšanai nodokļu maksātājam un ietver darbu ar attiecīgajām precēm, kas reāli veikts preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī,

— attiecīgo preču pagaidu izmantošanai preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalsts teritorijā pakalpojumu sniegšanai, ko veic nodokļu maksātājs, kas reģistrēts preču sūtījuma vai transporta izbraukšanas dalībvalsts teritorijā,

— attiecīgo preču pagaidu izmantošanai uz laiku, kas nav ilgāks par 24 mēnešiem, citas dalībvalsts teritorijā, kurā to pašu preču imports no trešās valsts pagaidu lietošanai būtu atbilstošs prasībām attiecībā uz pagaidu importu ar pilnīgu atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļiem.

6. Kopienas iekšējā preču iegāde par samaksu ietver to, ka nodokļu maksātājs sava uzņēmuma mērķiem izmanto preces, ko šis nodokļu maksātājs vai kāds viņa vārdā nosūta vai transportē no citas dalībvalsts, kuras teritorijā preces ir ražotas, iegūtas, apstrādātas, nopirkas, kur nodokļu maksātājs ir tās iegādājies atbilstoši 1. punktam vai no kuras importējis uz šo citu dalībvalsti sakarā ar sava uzņēmuma darbību.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka darījumi, kas būtu bijuši klasificēti kā "preču piegādes", kā tās definētas 5. panta 5. punktā, tiek klasificēti kā "Kopienas iekšējās preču iegādes", ja šos darījumus valsts teritorijā ir veicis nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas.

28.b pants

Darījumu vieta

A. Kopienas iekšējās preču iegādes vieta

1. Par Kopienas iekšējās preču iegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas to sūtīšana vai transportēšana personai, kas tās iegādājas.

2. Neskarot 1. punktu, tomēr uzskata, ka Kopienas iekšējās preču iegādes vieta, kas minēta 28.a panta 1. punkta a) apakšpunktā, atrodas dalībvalsts teritorijā, kas ir izdevusi pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru persona, kas iegādājas preces, ir veikusi iegādi, izņemot gadījumus, ja persona, kas iegādājas preces, apstiprina, ka šai iegādei ir uzlikts nodoklis saskaņā ar 1. punktu.

Ja iegādei tomēr ir jāuzliek nodoklis atbilstīgi 1. punktam preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī pēc tam, kad tai ir uzlikts nodoklis saskaņā ar pirmo daļu, summu, kam uzliek nodokli, atbilstīgi samazina

dalībvalstī, kas izdevusi pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru persona, kas iegādājusies preces, ir veikusi iegādi.

B. Preču piegādes vieta

1. Atkāpjoties no 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta, par piegādes vietu precēm, ko sūtījis vai transportējis piegādātājs vai kāds viņa vārdā no dalībvalsts, kas nav sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalsts, uzskata vietu, kur preces atrodas, kad beidzas sūtīšana vai transportēšana pircējam, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- preces piegādā nodokļu maksātājam, kam ir tiesības uz 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu, juridiskai personai, kas nav nodokļu maksātāja, kam ir tiesības uz tādu pašu izņēmumu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļu maksātāja,
- piegādātās preces nav jauni transportlīdzekļi un nav preces pēc montāžas vai uzstādīšanas, gan pārbaudītas, gan nepārbaudītas, ko piegādājis piegādātājs vai kāds viņa vārdā.

Ja šādi piegādātās preces ir nosūtītas vai transportētas no trešās teritorijas un piegādātājs tās importējis dalībvalstī, kas nav pircējam nosūtīto vai transportēto preču galapunkta dalībvalsts, tās uzskata par nosūtītām vai transportētām no importētājās dalībvalsts.

2. Ja piegādā preces, kas nav ražojumi, kuriem uzliekams akcīzes nodoklis, 1. punktu tomēr nepiemēro tādu preču piegādēm, kas nosūtītas vai transportētas uz to pašu sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalsti, ja:

- šādu piegāžu kopējā vērtība, neskaitot pievienotās vērtības nodokli, vienā kalendāra gadā nav lielāka par 100 000 ECU ekvivalentu valsts valūtā un
- tādu preču, kas atbilstīgi 1. punkta noteikumiem nav ražojumi, kuriem uzliekams akcīzes nodoklis, piegāžu kopējā vērtība, neskaitot pievienotās vērtības nodokli, iepriekšējā kalendāra gadā nav bijusi lielāka par 100 000 ECU ekvivalentu valsts valūtā.

Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad beidzas sūtīšana vai transportēšana pircējam, iepriekš minētajam valsts valūtas ekvivalentam var noteikt ierobežojumu 35 000 ECU, ja šai dalībvalstij ir bažas, ka iepriekš minētais 100 000 ECU ierobežojums varētu radīt nopietnus

konkurences traucējumus. Dalībvalstis, kas izmanto šīs izvēles tiesības, veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu attiecīgās valsts iestādes dalībvalstī, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas.

Komisija līdz 1994. gada 31. decembrim ziņo Padomei par to, kāda ir punkta iepriekšējā daļā noteiktā īpašā 35 000 ECU ierobežojuma iedarbība. Šajā ziņojumā Komisija var informēt Padomi, ka īpašo ierobežojumu atcelšana neizraisīs nopietnus konkurences traucējumus. Punkta iepriekšējā daļa paliek spēkā, kamēr Padome pieņem vienprātīgu lēmumu par Komisijas priekšlikumu.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas nosūtīšanas vai transporta izbraukšanas laikā, tiem nodokļu maksātājiem, kas veic preču piegādes, uz kurām attiecas 2. punkts, dod tiesības izvēlēties, vai šādu piegāžu vieta jānosaka saskaņā ar 1. punktu.

Attiecīgās dalībvalstis izstrādā sīkākus šo izvēles tiesību izmantošanas noteikumus, kas noteikti ir piemērojami divus kalendāra gadus.

C. Pakalpojumu sniegšanas vieta, transportējot preces Kopienas iekšienē

1. Atkāpjoties no 9. panta 2. punkta b) apakšpunkta, pakalpojumu sniegšanas vietu, transportējot preces Kopienas iekšienē, nosaka saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu. Šajā sadaļā piemēro šādas definīcijas:

- "Preču transportēšana Kopienas iekšienē" nozīmē transportēšanu, kuras sākumpunkts un galapunkts atrodas divu dažādu dalībvalstu teritorijās,
- "sākumpunkts" nozīmē vietu, kur faktiski sākas preču transportēšana, neņemot vērā attālumu, kas faktiski nobraukts līdz vietai, kur preces atrodas,
- "galapunkts" nozīmē vietu, kur faktiski beidzas preču transportēšana.

2. Pakalpojumu sniegšanas vieta, transportējot preces Kopienas iekšienē, ir transportēšanas sākumpunkts.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, tomēr uzskata, ka pakalpojumu sniegšanas vieta, transportējot preces Kopienas iekšienē klientiem, kas identificēti pievienotās vērtības nodoklim dalībvalstī, kurā nav transportēšanas sākumpunkts, ir tās dalībvalsts teritorijā, kas klientam izdevusi pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru viņam sniegts pakalpojums.

4. Dalībvalstīm nav jāpiemēro nodokļi tai transportēšanai, kas notiek pa ūdeņiem, kuri neietilpst Kopienas teritorijā, kā tā definēta 3. pantā.

D. *To palīgpakalpojumu sniegšanas vieta, kas saistīti ar preču transportēšanu Kopienas iekšienē*

Atkāpjoties no 9. panta 2. punkta c) apakšpunkta, uzskata, ka to pakalpojumu sniegšanas vieta, kas saistīti ar Kopienas iekšējās preču transportēšanas palīgdarbībām, klientiem, kas pievienotās vērtības nodoklim identificēti citā dalībvalstī, nevis tajā, kur reāli sniedz pakalpojumus, atrodas tās dalībvalsts teritorijā, kas klientam izdevusi pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru viņam sniegts pakalpojums.

E. *Starpnieku veikto pakalpojumu sniegšanas vieta*

1. Atkāpjoties no 9. panta 1. punkta, vieta, kur pakalpojumus sniedz starpnieki, kuri rīkojas citu personu vārdā un uz viņu rēķina, ir transporta izbraukšanas vieta, ja šie pakalpojumi ir daļa no Kopienas iekšējā preču transportēšanā sniegtajiem pakalpojumiem.

Ja klients, kuram starpnieks sniedz pakalpojumus, ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim dalībvalstī, kas nav transportēšanas sākumpunkts, tad tomēr uzskata, ka starpnieka sniegto pakalpojumu vieta atrodas tās dalībvalsts teritorijā, kura izdevusi klientam pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru viņam ir sniegti pakalpojumi.

2. Atkāpjoties no 9. panta 1. punkta, to pakalpojumu vieta, kurus sniedz starpnieki, kas rīkojas citu personu vārdā un uz citu personu rēķina, ja šie pakalpojumi ir daļa no pakalpojumiem, kuru mērķis ir palīgdarbības Kopienas iekšējā preču transportēšanā, ir vieta, kur palīgpakalpojumus reāli veic.

Ja starpnieka sniegto pakalpojumu klients ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā reāli veic papildpakalpojumu, tad tomēr uzskata, ka starpnieka sniegto pakalpojumu vieta atrodas tās dalībvalsts teritorijā, kura klientam ir izdevusi pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru starpnieks viņam ir sniedzis pakalpojumus.

3. Atkāpjoties no 9. panta 1. punkta, vieta, kur pakalpojumus sniedz starpnieki, kas rīkojas citu personu

vārdā un uz viņu rēķina, ja šādi pakalpojumi ir daļa no darījumiem, kas nav minēti 1. vai 2. punktā vai 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā, ir vieta, kur šos darījumus veic.

Ja klients ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā ir veikti šie darījumi, tad tomēr uzskata, ka starpnieka sniegto pakalpojumu vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura klientam ir izdevusi pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru, ar kuru starpnieks ir viņam sniedzis pakalpojumus.

28.c pants

Atbrīvojumi

A. *No nodokļiem atbrīvotas preču piegādes*

Neietekmējot citus Kopienas noteikumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas tajos izklāstīti, lai nodrošinātu turpmāk paredzēto atbrīvojumu pareizu un godīgu piemērošanu un novērstu jebkuru nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstis atbrīvo no nodokļiem:

a) piegādātās preces, kā tās definētas 5. pantā un 28.a panta 5. punkta a) apakšpunktā, ko nosūtījis vai transportējis pārdevējs vai kāds viņa vārdā, vai persona, kas ārpus 3. pantā minētās teritorijas, bet Kopienas iekšienē preces iegādājusies citam nodokļu maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļu maksātāja, kura attiecīgi darbojas dalībvalstī, kas nav preču sūtījuma vai transportēšanas sākumpunkts.

Šo atbrīvojumu nepiemēro nodokļu maksātāju veiktām preču piegādēm, kas atbrīvotas no nodokļiem saskaņā ar 24. pantu, vai preču piegādēm nodokļu maksātājiem vai juridiskām personām, kuras nav nodokļu maksātājas, kas atbilst 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrās daļas izņēmumam;

b) jaunu transportlīdzekļu piegādes, ko pārdevējs vai kāds viņa vai pircēja vārdā nosūtījis vai transportējis pircējam ārpus 3. pantā noteiktās teritorijas, bet Kopienas iekšienē, un kas veiktas nodokļu maksātājiem vai juridiskām personām, kuras nav nodokļu maksātājas, kas atbilst 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrās daļas izņēmumam vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļu maksātāja;

- c) preču piegādes, kas noteiktas 28.a panta 5. punkta b) apakšpunktā, kas būtu atbildušas atbrīvojumam saskaņā ar a) apakšpunktu, ja tās būtu veiktas kādam citam nodokļu maksātājam.

B. No nodokļiem atbrīvotas preču iegādes Kopienas iekšienē

Neietekmējot citus Kopienas noteikumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas tajos izklāstīti, lai nodrošinātu turpmāk paredzēto atbrīvojumu pareizu un godīgu piemērošanu un novērstu jebkuru nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstis atbrīvo no nodokļiem:

- a) tādu preču iegādes Kopienas iekšienē, kuru piegādi, ko veic nodokļu maksātāji, vienmēr atbrīvo no nodokļiem valsts teritorijā;
- b) tādu preču iegādes Kopienas iekšienē, kuru importu vienmēr atbrīvo no nodokļiem saskaņā ar 14. panta 1. punktu;
- c) Kopienas iekšējās preču iegādes, ja personai, kas iegādājas preces atbilstīgi 17. panta 3. un 4. punktam, vienmēr ir tiesības uz pilnīgu pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar 28.a panta 1. punktu.

C. No nodokļiem atbrīvoti transporta pakalpojumi

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļiem tādu Kopienas iekšējo transporta pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar preču sūtīšanu vai transportēšanu uz salām, kas veido Azoru un Madeiras autonomos apgabalus, un no tām, kā arī preču sūtīšanu vai transportēšanu starp šīm salām.

D. No nodokļiem atbrīvota preču importēšana

Ja preces, kas nosūtītas vai transportētas no trešās teritorijas, importē dalībvalstī, kas nav preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalsts, dalībvalstis atbrīvo šādu importu no nodokļiem, ja šādu preču piegāde, ko veic importētājs, kā tas definēts 21. panta 2. punktā, ir atbrīvojama no nodokļiem saskaņā ar A daļu.

Dalībvalstis izstrādā nosacījumus, kas regulē šo atbrīvošanu, lai nodrošinātu tās pareizu un godīgu piemērošanu un novērstu jebkuru nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu.

E. Citi atbrīvojumi no nodokļiem

- a) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka uz Kopienas iekšējām preču iegādēm, kas veiktas kādā no režīmiem vai apstākļos, kas minēti 16. panta 1. punkta B daļā, attiecas tie paši noteikumi, kas uz preču piegādēm, ko veic valsts teritorijā saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem.

- b) 16. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Saskaņā ar apspriedēm, kas paredzētas 29. pantā, dalībvalstis var izvēlēties atbrīvot no nodokļiem:

- a) Kopienas iekšējo preču iegādi, ko veic nodokļu maksātājs, preču importu un piegādi nodokļu maksātājam nolūkā tās eksportēt uz trešām teritorijām vai nu pirms, vai pēc apstrādes, kā arī to pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar šīs personas eksportētāja darbību, līdz attiecīgās personas eksportu vērtībai iepriekšējo 12 mēnešu laikā;
- b) Kopienas iekšējo preču iegādi, ko veic nodokļu maksātājs, preču importu un piegādi nodokļu maksātājam, nolūkā piegādāt preces citai dalībvalstij atbilstīgi 28.c panta A daļas noteikumiem, kā arī to pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar šādām preču piegādēm citai dalībvalstij, līdz attiecīgās personas preču piegāžu vērtībai atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem iepriekšējo 12 mēnešu laikā.

Dalībvalstis var kopīgi noteikt maksimālo vērtību darījumiem, kurus tās atbrīvo saskaņā ar a) un b) apakšpunktu.”

28.d pants

Darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, un nodokļu iekasēšana

1. Darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek, ja veic preču iegādi Kopienas iekšienē. Preču iegādi Kopienas iekšienē uzskata par veiktu, ja līdzīgu preču piegādi uzskata par veiktu valsts teritorijā.

2. Kopienas iekšējai preču iegādei nodokļus var sākt iekasēt nākamā mēneša 15. dienā pēc tā mēneša, kura laikā ir notikusi darbība, par kuru jāmaksā nodokļi.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, nodokļus var sākt iekasēt, izsniedzot fakturrēķinu, ja personai, kas iegādājies preces, fakturrēķins izsniegts pirms 2. punktā noteiktā datuma.

4. Atkāpjoties no 10. panta 2. un 3. punkta, par preču piegādēm, kas veiktas atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem, nodokļus var sākt iekasēt nākamā mēneša 15. dienā pēc tā mēneša, kura laikā ir notikusi darbība, par kuru jāmaksā nodokļi.

Tomēr nodokļus var sākt iekasēt, izsniedzot fakturrēķinu, ja fakturrēķins ir izsniegts pirms tā mēneša 15. dienas, kas seko mēnesim, kura laikā ir notikusi darbība, par kuru jāmaksā nodokļi.

28.e pants

Summa, kurai jāuzliek nodokļi, un piemērojamā likme

1. Preču iegādēm Kopienas iekšienē summu, kurai jāuzliek nodokļi, nosaka, pamatojoties uz tiem pašiem elementiem, ko izmanto saskaņā ar 11. panta A daļu, lai noteiktu summu, kurai jāuzliek nodokļi, to pašu preču piegādēm valsts teritorijā. Jo īpaši preču iegādēm Kopienas iekšienē, kas minētas 28.a panta 6. punktā, summu, kurai jāuzliek nodokļi, nosaka saskaņā ar 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunktu.

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka akcīzes nodoklis, kas ir jāmaksā vai ko ir samaksājusi persona, kas Kopienas iekšienē veic tādu ražojumu iegādi, uz kuriem attiecas akcīzes nodoklis, saskaņā ar 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunktu ir ierēķināts summā, kurai jāuzliek nodokļi.

2. Nodokļa likme, ko piemēro preču iegādēm Kopienas iekšienē, ir tā likme, kas ir spēkā, kad nodokli var sākt iekasēt.

3. Nodokļa likme, ko piemēro preču iegādēm Kopienas iekšienē, ir tā likme, ko piemēro līdzīgu preču piegādēm valsts teritorijā.

28.f pants

Tiesības uz nodokļu samazinājumu

1. Direktīvas 17. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Ja preces un pakalpojumus nodokļu maksātājs izmanto darījumiem, kuriem uzliek nodokļus, viņam ir tiesības atskaītīt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

- pievienotās vērtības nodokli, kas ir jāmaksā vai ir samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, ko viņam piegādājis vai piegādās cits nodokļu maksātājs, kuram ir jāmaksā nodokļi valsts teritorijā;
- pievienotās vērtības nodokli, kas ir jāmaksā vai ir samaksāts par valsts teritorijā ievestām precēm;
- pievienotās vērtības nodokli, kas ir jāmaksā saskaņā ar 5. panta 7. punkta a) apakšpunktu, 6. panta 3. punktu un 28.a panta 6. punktu;
- pievienotās vērtības nodokli, kas ir jāmaksā saskaņā ar 28.a panta 1. punkta a) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis visiem nodokļu maksātājiem arī dod tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa samazinājumu vai atmaksāšanu, kas minēta 2. punktā, ja preces un pakalpojumus izmanto šādiem mērķiem:

- darījumiem, kas saistīti ar citā valstī veiktām 4. panta 2. punktā minētajām saimnieciskām darbībām, kurām pienāktos samazinājumi, ja šie darījumi būtu veikti valsts teritorijā;
- darījumiem, kas ir atbrīvoti no nodokļiem saskaņā ar 14. panta 1. punkta i) apakšpunktu, 15. pantu, 16. panta 1. punkta B, C, D vai E daļu vai 2. punktu vai 28.c panta A daļu;
- jebkuriem darījumiem, kas ir atbrīvoti no nodokļiem saskaņā ar 13. panta B daļas a) apakšpunktu un d) apakšpunkta 1. līdz 5. punktu, ja klients ir reģistrēts ārpus Kopienas vai ja šie darījumi ir tieši saistīti ar precēm, ko eksportēs uz valsti ārpus Kopienas.

4. Pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu, kas minēta 3. punktā, veic:

- nodokļu maksātājiem, kuri nav reģistrēti valsts teritorijā, bet ir reģistrēti citā dalībvalstī, saskaņā ar sīkākām īstenošanas noteikumiem, kas paredzēti Direktīvā 79/1072/EEK (*),
- nodokļu maksātājiem, kuri nav reģistrēti Kopienas teritorijā, saskaņā ar sīkākām īstenošanas noteikumiem, kas paredzēti Direktīvā 86/560/EEK (**)

(*) OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp.

(**) OV L 133, 24.5.1990., 91. lpp.”.

2. Direktīvas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Lai izmantotu savas tiesības uz nodokļu samazinājumu, nodokļu maksātājam ir:

- attiecībā uz samazinājumiem, kas atbilst 17. panta 2. punkta a) apakšpunktam, jābūt tāda fakturrēķina turētājam, kas sastādīts saskaņā ar 22. panta 3. punktu;
- attiecībā uz samazinājumiem, kas atbilst 17. panta 2. punkta b) apakšpunktam, jābūt importēšanas dokumenta turētājam, kurā viņš uzrādīts kā kravas saņēmējs vai importētājs un kurā norādīta maksājamo nodokļu summa vai ir dota iespēja to aprēķināt;
- attiecībā uz samazinājumiem, kas atbilst 17. panta 2. punkta c) apakšpunktam, jāievēro formalitātes, kas ieviestas katrā dalībvalstī,
- ja viņam ir jāmaksā nodoklis kā klientam vai pircējam un piemēro 21. panta 1. punktu, jāievēro formalitātes, ko noteikusi katra dalībvalsts;

- e) attiecībā uz samazinājumiem, kas atbilst 17. panta 2. punkta d) apakšpunktam, deklarācijā, kas paredzēta 22. panta 4. punktā, jāizklāsta visa vajadzīgā informācija par aprēķināmo nodokļu summu, kas jāmaksā par viņa veiktām preču iegādēm Kopienas iekšienē, kā arī jābūt fakturrēķina turētājam saskaņā ar 22. panta 3. punktu.”

3. Direktīvas 18. pantā iekļauj šādu punktu:

“3. a. Nodokļu maksātājam, kas nav fakturrēķina turētājs saskaņā ar 22. panta 3. punktu, dalībvalstis var atļaut izdarīt samazinājumu, kas minēts 17. panta 2. punkta d) apakšpunktā; tās paredz nosacījumus un procedūru šīs normas piemērošanai.”

28.g pants

Personas, kurām jāmaksā nodokļi

21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“21. pants

Personas, kurām jāmaksā nodokļi varasiestādēm

Pievienotās vērtības nodoklis jāmaksā šādām personām:

1. Iekšējā sistēmā:

- a) nodokļu maksātājiem, kas veic preču piegādes, kurām uzliek nodokļus, vai sniedz pakalpojumus, kuriem uzliek nodokļus, izņemot kādu no pakalpojumiem, kas minēts b) apakšpunktā.

Ja preču piegādi, kurai uzliek nodokļus, veic vai pakalpojumu sniedz nodokļu maksātājs, kas reģistrēts ārzemēs, dalībvalstis var noteikt režīmu, saskaņā ar kuru nodoklis ir jāmaksā citai personai. Cita starpā par šo citu personu var iecelt nodokļu pārstāvi vai personu, kam veic preču piegādi, kurai uzliek nodokļus, vai sniedz pakalpojumus, kuriem uzliek nodokļus. Dalībvalstis var arī noteikt, ka par nodokļa samaksu ir solidāri atbildīgs kāds cits, kas nav nodokļu maksātājs;

- b) klientam, kuram sniegts pakalpojums, kas minēts 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā vai 28.b panta C, D vai E daļā un ko sniedzis nodokļu maksātājs, kas reģistrēts ārzemēs.

Tomēr dalībvalstis var prasīt, lai pakalpojuma sniedzējs būtu solidāri atbildīgs par nodokļa samaksu;

- c) jebkurai personai, kas pievienotās vērtības nodokli norāda fakturrēķinā vai citā dokumentā, ko izmanto kā fakturrēķinu;

- d) jebkurai personai, kas veic Kopienas iekšējo preču iegādi, kurai uzliek nodokļus. Ja Kopienas iekšējo preču iegādi veic persona, kas reģistrēta ārzemēs, dalībvalstis var noteikt režīmu, saskaņā ar kuru nodoklis ir jāmaksā citai personai. Cita starpā par šo citu personu var iecelt nodokļu pārstāvi. Dalībvalstis var arī noteikt, ka kāds cits, kas nav persona, kura veic Kopienas iekšējo preču iegādi, ir solidāri atbildīgs par nodokļa samaksu;

2. Importējot: personai vai personām, ko dalībvalsts, kurā preces ir ievestas, noteikusi vai atzinusi par atbildīgām.”

28.h pants

To personu pienākumi, kurām jāmaksā nodoklis

22. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“22. pants

Pienākumi iekšējā sistēmā

1. a) Ikviens nodokļu maksātājs paziņo, kad sākas, mainās vai beidzas viņa kā nodokļu maksātāja darbība.

- b) Neskarot a) apakšpunktu, ikviens nodokļu maksātājs, kas minēts 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā, paziņo, ka viņš veic Kopienas iekšējo preču iegādi, ja nav ievēroti minētajā pantā paredzētie nodokļu samazinājuma piemērošanas nosacījumi.

- c) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai ar individuālu numuru identificētu:

— ikvienu nodokļu maksātāju, izņemot 28.a panta 4. punktā minētos nodokļu maksātājus, kas valsts teritorijā piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, kas viņam dod tiesības uz samazinājumu, izņemot tādu pakalpojumu sniegšanu, par kuriem nodoklis saskaņā ar 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāmaksā vienīgi klientam. Dalībvalstīm tomēr nav jānosaka noteikti nodokļu maksātāji, kas minēti 4. panta 3. punktā,

— ikvienu nodokļu maksātāju, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, un ikvienu nodokļu maksātāju, kas izmanto 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā daļā paredzētās izvēles tiesības.

d) Pirms katra individuāla identifikācijas numura ir apzīmējums saskaņā ar ISO Starptautisko standartu Nr. 3166 — alfa 2 —, pēc kura var noteikt izdošanas dalībvalsti.

e) Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka to identifikācijas sistēmas atšķir c) apakšpunktā minētos nodokļu maksātājus, un lai nodrošinātu pagaidu pasākumu pareizu piemērošanu nodokļu uzlikšanai Kopienas iekšējos darījumos, kā noteikts šajā sadaļā.

2. a) Ikviens nodokļu maksātājs veic pietiekami precīzu uzskaiti, lai nodokļu iestāde varētu piemērot un pārbaudīt pievienotās vērtības nodokli.

b) Ikviens nodokļu maksātājs uztur kārtībā to preču reģistru, kuras viņš nosūtījis vai transportējis vai kuras ir nosūtītas vai transportētas viņa vārdā ārā no 3. pantā noteiktās teritorijas, bet Kopienas iekšienē 28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta ceturtnā, piektā, sestā un septītnā ievilkumā minētajiem darījumiem.

Ikviens nodokļu maksātājs uztur kārtībā to materiālu reģistru, ko viņam no citas dalībvalsts nosūtījis nodokļu maksātājs, kas identificēts pievienotās vērtības nodoklim šajā citā dalībvalstī, vai kāds viņa vārdā, lai materiālus piegādātu šim nodokļu maksātājam, kas veic līgumdarbu.

3. a) Ikviens nodokļu maksātājs izsniedz fakturrēķinu vai citu dokumentu, kas aizstāj fakturrēķinu, par precēm un pakalpojumiem, ko tas ir piegādājis vai sniedzis citam nodokļu maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļu maksātāja. Ikviens nodokļu maksātājs arī izsniedz fakturrēķinu vai citu dokumentu, kas aizstāj fakturrēķinu, par tādu preču piegādēm, kas noteiktas 28.b panta B daļas 1. punktā, un par precēm, kas piegādātas atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem. Nodokļu maksātājs saglabā visu izsniegto dokumentu kopijas.

Ikviens nodokļu maksātājs tāpat izsniedz fakturrēķinu par katru tādu maksājumu uz kontu, kas tam veikts pirms preču piegādēm, kas minētas pirmajā daļā, un par katru tādu maksājumu uz kontu, ko tam veicis cits nodokļu maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļu maksātāja, pirms ir pabeigta pakalpojumu sniegšana.

b) Fakturrēķinā skaidri norāda cenu bez nodokļa un attiecīgo nodokli katrai likmei, kā arī jebkurus atbrīvojumus.

Fakturrēķinā norāda arī:

— darījumiem, kas minēti 28.b panta C, D un E daļā, numuru, ar kuru valsts teritorijā ir identificēts nodokļu maksātājs, un numuru, ar kuru ir identificēts klients un ar kuru viņam ir sniegts pakalpojums,

— darījumiem, kas minēti 28.c panta A daļas a) apakšpunktā, numuru, ar kuru nodokļu maksātājs ir identificēts valsts teritorijā, un numuru, ar kuru persona, kas iegādājas preces, ir identificēta citā dalībvalstī,

— jaunu transportlīdzekļu piegādēm — sīkākas ziņas, kas norādītas 28.a panta 2. punktā.

c) Dalībvalstis izstrādā kritērijus, kā noteikt, vai dokumentu var uzskatīt par fakturrēķinu.

4. a) Ikviens nodokļu maksātājs līdz termiņam, ko nosaka dalībvalstis, iesniedz pārskatu. Šis termiņš nevar būt ilgāks par diviem mēnešiem pēc katra taksācijas perioda beigām. Taksācijas periodu katra dalībvalsts nosaka uz vienu mēnesi, diviem mēnešiem vai gada ceturksni. Tomēr dalībvalstis var noteikt citādus periodus, ar noteikumu, ka tie nepārsniedz gadu.

b) Pārskatā norāda visu informāciju, kas vajadzīga iekasējamā nodokļa un izdarāmo samazinājumu aprēķināšanai, ietverot darījumu kopējo vērtību, uz ko attiecas šāds nodoklis un samazinājumi, kā arī jebkuru no nodokļiem atbrīvoto darījumu vērtību, ja vajadzīgs un ciktāl tas šķiet nepieciešami novērtējuma bāzes noteikšanai.

c) Pārskatā norāda arī:

— no vienas puses, kopējo vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa preču piegādēm, uz kurām attiecas 28.c panta A daļa un par kurām perioda laikā ir sākusies nodokļu iekasēšana.

Pievieno arī šādas ziņas: kopējo vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa preču piegādēm, uz kurām attiecas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums un 28.b panta B daļas 1. punkts un kas veiktas citas dalībvalsts teritorijā, kurā pārskata periodā ir sākusies nodokļu iekasēšana, ja preču

sūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkts atrodas valsts teritorijā,

- no otras puses, kopējo vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa Kopienas iekšējām preču iegādēm, uz kurām attiecas 28.a panta 1. un 6. punkts un par kurām ir sākusies nodokļu iekasēšana.

Pievieno arī šādas ziņas: kopējo vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa preču piegādēm, uz kurām attiecas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums un 28.b panta B daļas 1. punkts, kuras veiktas valsts teritorijā un par kurām pārskata periodā ir sākusies nodokļu iekasēšana, ja preču sūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkts atrodas citas dalībvalsts teritorijā.

5. Ikviens nodokļu maksātājs, iesniedzot kārtējo pārskatu, samaksā pievienotās vērtības nodokļa tīro summu. Tomēr dalībvalstis var noteikt citu šīs summas maksāšanas datumu vai prasīt starpposma maksājumu.

6. a) Dalībvalstis var prasīt, lai nodokļu maksātājs iesniedz paziņojumu, ietverot visas 4. punktā noteiktās ziņas, par visiem iepriekšējā gadā veiktajiem darījumiem. Šajā paziņojumā sniedz visu informāciju, kas vajadzīga jebkurām korekcijām.
- b) Ikviens nodokļu maksātājs, kas identificēts pievienotās vērtības nodoklim, iesniedz arī kopsavilkuma paziņojumu par tām personām, kuras iegādājas preces, kas ir identificētas pievienotās vērtības nodoklim un kurām viņš ir piegādājis preces atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem.

Kopsavilkuma paziņojumu sagatavo par katru kalendāra gada ceturksni dalībvalstu noteiktā laikā un saskaņā ar procedūrām, ko nosaka dalībvalstis, kuras veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka noteikumi, kas attiecas uz administratīvu sadarbību netiešo nodokļu uzlikšanas jomā, noteikti būtu ievēroti.

Kopsavilkuma paziņojumā norāda:

- numuru, ar kuru valsts teritorijā pievienotās vērtības nodoklim ir identificēts nodokļu maksātājs un ar kuru tas ir veicis preču piegādes saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti 28.c panta A daļā,
- numuru, ar kuru katra persona, kas iegādājas preces, ir identificēta pievienotās vērtības nodoklim citā dalībvalstī un ar kuru tai preces piegādā, un, ja

vajadzīgs, apliecinājumu, ka preču piegādes, kā tās definētas 28.a panta 5. punkta a) apakšpunktā, ir veiktas personai, kas preces iegādājusies,

- par katru personu, kas iegādājas preces, kopējo vērtību preču piegādēm, ko veicis nodokļu maksātājs. Šīs summas uzrāda par kalendāra gada ceturksni, kura laikā ir sākusies nodokļu iekasēšana.

Kopsavilkuma paziņojumā arī norāda:

- par 28.c panta A daļas c) apakšpunktā minētajām preču piegādēm — numuru, ar kuru nodokļu maksātājs ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim valsts teritorijā, numuru, ar kuru viņš ir identificēts sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī, un piegādāto preču vērtību, kas noteikta saskaņā ar 28.e panta 1. punktu,
- atbilstīgi 11. panta C daļas 1. punktam izdarīto korekciju summas. Šīs summas deklarē par kalendāra gada ceturksni, kura laikā personai, kas iegādājusies preces, paziņo par korekciju.

Ja nodokļu maksātājs vai kāds viņa vārdā nosūta vai transportē preces ārā no 3. pantā norādītās teritorijas, bet Kopienas iekšienē, lai piegādātu tās nodokļu maksātājam, kas veic līgumdarbu saskaņā ar 28.a panta 5. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem, kopsavilkuma paziņojumā, kas sastādīts par gada ceturksni, kura laikā preces ir šādi nosūtītas vai transportētas, norāda:

- numuru, ar kuru nodokļu maksātājs ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim tās dalībvalsts teritorijā, kurā ir preču sūtījuma vai transportēšanas sākumpunkts,
- numuru, ar kuru nodokļu maksātājs, kam preces ir nosūtītas līgumdarba izpildei, ir identificēts preču sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī,
- konstatējumu, ka preces ir nosūtītas vai transportētas atbilstīgi iepriekš minētajiem nosacījumiem līgumdarbam, ko reāli veic sūtījuma vai transporta galapunkta dalībvalstī.

c) Atkāpjoties no b) apakšpunkta, dalībvalstis var:

- prasīt, lai kopsavilkuma paziņojumus iesniedz katru mēnesi,

— prasīt, lai kopsavilkuma paziņojumos sniedz papildu datus.

d) Attiecībā uz tādām jaunu transportlīdzekļu piegādēm pircējam, kas nav identificēts pievienotās vērtības nodoklim, ko atbilstīgi 28.c panta A daļas b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem veicis pievienotās vērtības nodoklim identificēts nodokļu maksātājs vai nodokļu maksātājs, kā tas definēts 28.a panta 4. punktā, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka pārdevējs sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai nodokļu iestāde piemērotu un pārbaudītu pievienotās vērtības nodokli.

e) Dalībvalstis var prasīt, lai nodokļu maksātāji, kas valsts teritorijā veic Kopienas iekšējo preču iegādi, kā tā definēta 28.a panta 1. punkta a) apakšpunktā un 6. punktā, iesniedz paziņojumus ar sīkākiem datiem par šādām iegādēm, tomēr ar noteikumu, ka šādus paziņojumus nevar prasīt par laiku, kas isāks par vienu mēnesi.

Dalībvalstis var arī prasīt, lai personas, kas veic jaunu transportlīdzekļu iegādes Kopienas iekšienē, kā tās definētas 28.a panta 1. punkta b) apakšpunktā, iesniedzot 4. punktā minēto pārskatu, sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai nodokļu iestāde varētu piemērot un pārbaudīt pievienotās vērtības nodokli.

7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka personas, kurām saskaņā ar 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu jāmaksā nodoklis tāda nodokļu maksātāja vietā, kas reģistrēts ārzemēs, vai kurām nodoklis ir jāmaksā solidāri, pilda iepriekš minētās saistības par deklarēšanu un maksājumiem.

8. Dalībvalstis var uzlikt citas saistības, ko tās uzskata par vajadzīgām, lai pareizi iekasētu nodokli un novērstu nodokļu nemaksāšanu, saskaņā ar prasību par vienādu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļu maksātāji, ar noteikumu, ka šādas saistības tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

9. a) Dalībvalstis var atbrīvot no dažām vai visām saistībām:

— nodokļu maksātājus, kas veic tikai tādas preču piegādes vai sniedz tādus pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no nodokļiem saskaņā ar 13. un 15. pantu,

— nodokļu maksātājus, kam pienākas 24. pantā paredzētais atbrīvojums no nodokļiem un 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā paredzētais nodokļu samazinājums,

— nodokļu maksātājus, kas neveic nevienu no 4. punkta c) apakšpunktā minētajiem darījumiem.

b) Dalībvalstis var atbrīvot nodokļu maksātājus, kas nav minēti a) apakšpunktā, no dažām saistībām, kas minētas 2. punkta a) apakšpunktā.

c) Dalībvalstis var atbrīvot nodokļu maksātājus no maksājamā nodokļa, ja nodokļu summa ir niecīga.

10. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka juridiskas personas, kas nav nodokļu maksātājas, bet kam ir jāmaksā nodokļi par Kopienas iekšējo preču iegādi atbilstīgi 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajai daļai, pilda iepriekš minētās saistības par deklarēšanu un samaksu un ka tās identificē ar individuālu numuru, kā noteikts 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā.

11. Iegādājoties jaunus transportlīdzekļus Kopienas iekšienē atbilstīgi 28.a panta 1. punkta b) apakšpunktam, dalībvalstis nosaka deklarēšanas un attiecīgas samaksas kārtību.

12. Vienprātīgi pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, Padome var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest īpašus pasākumus, lai vienkāršotu ar paziņojumu saistītos pienākumus, kas izklāstīti 6. punkta b) apakšpunktā. Šādi vienkāršošanas pasākumi, kas neapdraud Kopienas iekšienē veikto darījumu pienācīgu uzraudzību, var būt šādi:

a) Dalībvalstis var atļaut nodokļu maksātājiem, kas atbilst trim turpmāk minētiem nosacījumiem, iesniegt viena gada kopsavilkuma paziņojumus, norādot numurus, ar kuriem personas, kurām šie nodokļu maksātāji ir piegādājuši preces atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem, ir identificētas pievienotās vērtības nodoklim citās dalībvalstīs:

— viņu preču piegāžu vai sniegto pakalpojumu, kā tie definēti 5. un 6. pantā un 28.a panta 5. punktā, kopējā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa gada laikā nav lielāka par to gada apgrozījuma summu vairāk kā par 35 000 ECU, ko izmanto par standartu, piemērojot 24. pantā paredzēto nodokļu atbrīvojumu,

— preču piegāžu kopējā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa gada laikā, kuras viņi veikuši atbilstīgi 28.c panta A daļai, nav lielāka par 15 000 EUR ekvivalentu valsts valūtā,

- preču piegādes, ko viņi veikuši atbilstīgi 28.c panta A daļai, nav jaunu transportlīdzekļu piegādes;
- b) Dalībvalstis, kas nodokļa periodu, par kuru nodokļu maksātājiem ir jāiesniedz 4. punktā paredzētie pārskati, nosaka garāku par trim mēnešiem, var viņiem atļaut par to pašu periodu iesniegt kopsavilkuma paziņojumus, ja šie nodokļu maksātāji atbilst šādiem trim nosacījumiem:
 - viņu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu, kā tie definēti 5. un 6. pantā un 28.a panta 5. punktā, kopējā gadskārtējā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa nav lielāka par 200 000 ECU ekvivalentu valsts valūtā,
 - viņu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā ikgadējā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem nav lielāka par 15 000 ECU ekvivalentu valsts valūtā,
 - preču piegādes, ko viņi veikuši atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem, nav jaunu transportlīdzekļu piegādes.”

28.i pants

Īpašs režīms maziem uzņēmumiem

24. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Uz jaunu transportlīdzekļu piegādēm, kas veiktas saskaņā ar 28.c panta A daļas nosacījumiem, noteikti neattiecas atbrīvojums no nodokļiem atbilstīgi 2. punktam.”

28.j pants

Kopējs vienotas likmes režīms lauksaimniekiem

1. Direktīvas 25. panta 4. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja viņi izmanto šīs izvēles tiesības, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pagaidu pasākumu pareizu piemērošanu nodokļu uzlikšanā darījumiem Kopienas iekšienē, kā noteikts XVIa sadaļā.”

2. Direktīvas 25. panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“5. Vienotas likmes kompensācijas procentus, kas noteikti 3. punktā, piemēro cenām, kurās nav ierēķināts nodoklis:

- a) lauksaimniecības ražojumiem, ko vienotas likmes lauksaimnieki piegādājuši nodokļu maksātājiem, kam valsts teritorijā nav tiesību uz šajā pantā paredzēto vienotas likmes režīmu;

- b) lauksaimniecības ražojumiem, ko vienotas likmes lauksaimnieki saskaņā ar 28.c panta A daļas nosacījumiem ir piegādājuši personām, kas nav nodokļu maksātāji un kam šādi piegādāto lauksaimniecības ražojumu sūtījumu vai transporta galapunkta dalībvalstī nav tiesību uz 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu;

- c) lauksaimniecības pakalpojumiem, ko vienotas likmes lauksaimnieki ir snieguši nodokļu maksātājiem, kuriem valsts teritorijā nav tiesību uz šajā pantā paredzēto vienotas likmes režīmu.

Šī kompensācija nepieļauj nekādu citu samazinājumu.

6. Šā panta 5. punktā paredzēto lauksaimniecības produktu piegāžu vai lauksaimniecības pakalpojumu sakarā dalībvalstis nosaka, ka vienotas likmes kompensāciju maksā:

- a) vai nu pircējs vai klients. Tādā gadījumā nodokļu maksātājam pircējam vai klientam atļauj, kā paredzēts 17. pantā un saskaņā ar dalībvalstu noteiktām procedūrām, samazināt nodokli, kas tam jāmaksā valsts teritorijā, par vienotas likmes kompensācijas summu, ko viņš samaksājis vienotas likmes lauksaimniekiem.

Dalībvalstis atmaksā pircējam vai klientam vienotas likmes kompensācijas summu, ko tas samaksājis vienotas likmes lauksaimniekiem, par jebkuru no šādiem darījumiem:

- par lauksaimniecības ražojumu piegādēm, kas atbilstīgi 28.c panta A daļā izklāstītajiem nosacījumiem veiktas nodokļu maksātājiem vai juridiskām personām, kas nav nodokļu maksātājas, kuras attiecīgi darbojas citā dalībvalstī, kur tām nav tiesību uz 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā noteikto izņēmumu,

- par lauksaimniecības ražojumu piegādēm, kas atbilstīgi 15. panta un 16. panta 1. punkta B, D un E daļā izklāstītajiem nosacījumiem veiktas nodokļu maksātājiem pircējiem, kas reģistrēti ārpus Kopienas, ar noteikumu, ka šie pircēji ražojumus izmanto darījumiem, kas minēti 17. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, vai pakalpojumiem, ko uzskata par sniegtiem valsts teritorijā un par kuriem nodoklis ir jāmaksā tikai klientiem atbilstīgi 21. panta 1. punkta b) apakšpunktam,

- par lauksaimniecības pakalpojumiem, kas sniegti nodokļu maksātājiem klientiem, kas reģistrēti Kopienā, bet citā dalībvalstī, vai nodokļu maksātājiem klientiem, kas reģistrēti ārpus Kopienas, ar noteikumu, ka pakalpojumus šie klienti izmanto 17. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētiem darījumiem

un pakalpojumiem, ko uzskata par sniegtiem valsts teritorijā un par kuriem nodoklis ir jāmaksā tikai klientiem atbilstīgi 21. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

Dalībvalstis nosaka metodi, kā veikt atmaksāšanu; konkrēti, tās var piemērot 17. panta 4. punktu; vai

b) valsts iestādes.”

3. Direktīvas 25. panta 9. punktu papildina ar šādu daļu:

“Vienmēr, kad viņi izmanto šajā pantā noteiktās izvēles tiesības, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka lauksaimniecības ražojumu piegādēm, kas veiktas atbilstīgi 28.b panta B daļas 1. punkta nosacījumiem, piemēro vienu un to pašu nodokļu uzlikšanas metodi neatkarīgi no tā, vai piegādi ir veicis vienotas likmes lauksaimnieks, vai arī nodokļu maksātājs, kas nav vienotas likmes lauksaimnieks.”

28.k pants

Dažādi noteikumi

Šādus noteikumus piemēro līdz 1999. gada 30. jūnijam:

1. Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļiem beznodokļu veikalā piegādātās preces, ko personīgajā bagāžā aizved ceļotāji, kas dodas uz citām dalībvalstīm, veicot lidojumus vai jūras braucienus Kopienas iekšienē. Šajā pantā:

- a) “beznodokļu veikals” nozīmē jebkuru uzņēmumu, kas atrodas lidostā vai ostā un kas atbilst kompetentu valsts iestāžu paredzētiem nosacījumiem, ievērojot jo īpaši 5. punktu;
- b) “ceļotājs, kas dodas uz citu dalībvalsti” nozīmē jebkuru pasažieri, kam ir transporta dokuments gaisa vai jūras ceļojumam, kurā ir konstatējums, ka tiešais galamērķis ir lidosta vai osta, kas atrodas citā dalībvalstī;
- c) “lidojums vai jūras brauciens Kopienas iekšienē” nozīmē jebkuru pārvadājumu pa gaisu vai pa jūru, kas sākas valsts teritorijā, kā tā definēta 3. pantā, ja faktiskais galapunkts atrodas citā dalībvalstī.

Preču piegādes, ko veic beznodokļu veikali, ietver preču piegādes, ko veic uz kuģa vai lidmašīnas borta, pārvadājot pasažierus Kopienas iekšienē.

Šo atbrīvojumu no nodokļiem piemēro arī preču piegādēm, ko beznodokļu veikali veic kādā no Normandijas tuneļa galastacijām pasažieriem, kam ir derīgas biļetes braucienam starp šīm divām galastacijām.

2. Tiesības uz atbrīvojumu no nodokļiem, kas paredzētas 1. punktā, piemēro tikai preču iegādēm:

- a) kuru kopējā vērtība uz vienu personu vienā braucienā nepārsniedz ierobežojumus, kas paredzēti spēkā esošos Kopienas noteikumos par ceļotāju pārvietošanos starp trešām valstīm un Kopienā.

Ja vairāku priekšmetu vai vairāku preču piegāžu kopējā vērtība uz vienu personu vienā braucienā ir lielāka par šiem ierobežojumiem, tad atbrīvojumu no nodokļiem piešķir līdz šīm summām, ar nosacījumu, ka viena priekšmeta vērtība nav dalāma;

- b) kuru daudzums uz vienu personu vienā braucienā nav lielāks par Kopienas noteiktiem ierobežojumiem attiecībā uz ceļotāju pārvietošanos starp trešām valstīm un Kopienā.

Preču piegāžu vērtību, kas veiktas iepriekšējā daļā noteiktajās kvantitātes robežās, neņem vērā, piemērojot a) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis katram nodokļu maksātājam dod tiesības uz 17. panta 2. punktā minēto pievienotās vērtības nodokļa samazinājumu vai atmaksāšanu, ja preces un pakalpojumus izmanto šīs personas preču piegādēm, kas atbilstīgi šim pantam ir atbrīvotas no nodokļiem.

4. Dalībvalstis, kas izmanto 16. panta 2. punktā paredzētās izvēles tiesības, atbilstīgi minētajam noteikumam attiecina tās arī uz importu, preču iegādēm Kopienas iekšienē un preču piegādēm nodokļu maksātājam, kas paredzētas viņa preču piegāžu atbrīvojumam no nodokļiem atbilstīgi šim pantam.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pareizu un vienkāršu šajā pantā noteikto atbrīvojumu piemērošanu un novērstu jebkuru nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu.

28.l pants

Piemērošanas laiks

Šajā sadaļā noteiktie pagaidu pasākumi stājas spēkā 1993. gada 1. janvārī. Līdz 1994. gada 31. decembrim Komisija ziņo Padomei par pagaidu pasākumu darbību un iesniedz priekšlikumus par galīgo sistēmu.

Pārejas pasākumus aizstāj ar galīgo sistēmu nodokļu uzlikšanā un tirdzniecībā starp dalībvalstīm, kas pamatojas uz principu par nodokļu uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī. Šajā sakarā Padome pēc tam, kad ir sīki izpētījusi šo ziņojumu un secinājusi, ka nosacījumi pārejai uz galīgo sistēmu ir radīti, vienprātīgi pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriedēm ar Eiropas Parlamentu, līdz 1995. gada 31. decembrim nolemj par vajadzīgajiem pasākumiem, lai galīgā sistēma stātos spēkā un darbotos.

Pagaidu pasākumi stājas spēkā uz četriem gadiem un tos attiecīgi piemēro līdz 1996. gada 31. decembrim. Pārejas pasākumu piemērošanas laiku automātiski pagarina līdz galīgās sistēmas spēkā stāšanās datumam un noteikti tikmēr, kamēr Padome pieņem lēmumu par galīgo sistēmu.

28.m pants

Maiņas kurss

Lai noteiktu šajā sadaļā ECU izteikto summu ekvivalentus savu valstu valūtās, dalībvalstis izmanto maiņas kursus, kas ir spēkā 1991. gada 16. decembrī (*).

(*) OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp.”

23. Direktīvas 33. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“33. pants

1. Neskarot citus Kopienas noteikumus, jo īpaši tos, kas noteikti spēkā esošajos Kopienas normatīvajos aktos par vispārējiem nosacījumiem, kā glabāt, pārvietot un uzraudzīt ražojumus, uz kuriem attiecas akcīzes nodoklis, šī direktīva nekavē dalībvalsti saglabāt vai ieviest nodokli par apdrošināšanas līgumiem, azartspēļu un derību nodokli, akcīzes nodokli, valsts nodevas un vispār jebkurus nodokļus vai maksājumus, ko nevar uzskatīt par apgrozījuma nodokļiem, tomēr ar noteikumu, ka šie nodokļi vai maksājumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

2. Jebkura atsauce šajā direktīvā uz ražojumiem, kuriem piemēro akcīzes nodokli, attiecas uz šādiem ražojumiem, kā tie definēti pašreizējos Kopienas noteikumos:

— naftas produkti,

— alkohols un alkoholiski dzērieni,

— tabakas izstrādājumi.”

24. Iekļauj šādu pantu:

“33.a pants

1. Uz precēm, ko ievieš Kopienā no jebkuras teritorijas, kas norādīta 3. panta 3. punkta otrajā daļā, vai no Normandijas salām, attiecas šādi noteikumi:

a) formalitātes, kas saistītas ar šādu preču ieviešanu Kopienā, veic saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 717/91 (*);

b) Kopienas iekšējā tranzīta procedūru piemēro, ja šīs preces, ieviešot Kopienā, ir:

— paredzētas citai dalībvalstij, nevis tai dalībvalstij, kuras teritorijā tās atrodas, ieviešot Kopienā,

— paredzētas reeksportam no Kopienas pēc remonta, pārveidošanas, regulēšanas, līgumdarba vai apstrādes Kopienā,

— pakļautas pagaidu importa režīmam Direktīvas 85/362/EEK nozīmē.

2. Uz Kopienas izcelsmes precēm, kuras nosūta vai transportē uz kādu no teritorijām, kas norādītas 3. panta 3. punkta otrajā daļā, vai uz Normandijas salām, attiecas šādi noteikumi:

a) šo preču eksporta formalitātes Kopienā veic saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 717/91;

b) piemēro Kopienas iekšējā tranzīta procedūru, ja šīs preces piegādā eksportam dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, no kuras preces izved no Kopienas.

(*) OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp.”

2. pants

1. Attiecībās starp dalībvalstīm 1992. gada 31. decembrī pārstāj būt spēkā šādas direktīvas:

— Direktīva 83/181/EEK ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/219/EEK ⁽²⁾,

— Direktīva 85/362/EEK.

⁽¹⁾ OV L 105, 23.4.1983., 38. lpp.

⁽²⁾ OV L 92, 5.4.1989., 13. lpp.

2. Noteikumi par pievienotās vērtības nodokli, kas izklāstīti šādās direktīvās, pārstāj būt spēkā 1992. gada 31. decembrī:

— Direktīvā 74/651/EEK ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/663/EEK ⁽²⁾,

— Direktīvā 83/182/EEK ⁽³⁾,

— Direktīvā 83/183/EEK ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/604/EEK ⁽⁵⁾.

3. Attiecībās starp dalībvalstīm Direktīvas 69/169/EEK ⁽⁶⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/191/EEK ⁽⁷⁾, noteikumi par pievienotās vērtības nodokli pārstāj būt spēkā 1992. gada 31. decembrī.

3. pants

1. Dalībvalstis savas pašreizējās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas pielāgo šai direktīvai.

Tajās stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai pasākumi, kas tādējādi pielāgoti šīs direktīvas 1. panta 1. līdz 20. punktam un 22. līdz 24. punktam un 2. pantam, stātos spēkā 1993. gada 1. janvārī.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par noteikumiem, ko tās pieņem, lai piemērotu šo direktīvu.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai.

Dalībvalstis nosaka, kā veikt šādas atsauces.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1991. gada 16. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

W. KOK

⁽¹⁾ OV L 354, 30.12.1974., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 382, 31.12.1988., 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 105, 23.4.1983., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 105, 23.4.1983., 64. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 348, 29.11.1989., 28. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 133, 4.6.1969., 6. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 94, 16.4.1991., 24. lpp.